

Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží, dar a společenství Ducha svatého se všemi námi! Amen. Milost vám a pokoj od toho, který říká: „Nebe a země pomínou, ale slova má nikoli nepomínou.“ Mt 24,35

Píseň 189, nápěv B *Hrad přepevný jest Pán Bůh náš*

Modlitba: Hospodine, Bože náš a Pane, jak nádherné je Tvoje slovo! Oslovil jsi nás evangeliem svého Syna, podmanila si nás síla Tvého Ducha, získal jsi nás pro sebe a nám se zalíbilo kráčet Tvou cestou. Upřímně toužíme po životě Tebou utvářeném, usilujeme žít v řádu lásky, v čistotě, poctivosti – ale nějak se nám to nevede – nohy nám podráždí naše ješitnost, namyšlenost, namísto pravdivosti vůči sobě se utíkáme k povrchnosti a na scestí nás svádí nedůvěra, zda lze opravdu s tím tvým slovem v tomhle složitém světě vystačit. A proto k Tobě voláme o podporu – pomoz nám, aby naše životní směřování a usilování se dalo ve svobodě dětí Božích, v radosti a bezstarostnosti těch, kdo nespolehají na své síly a neměří úzkostlivě své výkony. Pane, Ty nás povzbuzuješ k tomu, abychom více než na svoje síly spolehali na Tvého Ducha. Abychom věřili. Pane, pomoz nám i všem, kdo takovou víru hledají. Amen

Čtení: Zj 12,7-12 (kralická)

Píseň (Svítá) 24 *Byl boj na nebi*

Text: L 10,1-3.17-20

Kázání:

„Viděl jsem Satana padajícího jako blesk z nebe“, říká Ježíš. Připomíná tím Janovo vidění? Satan sražený z nebes na zem, aby tady škodil? Blesk z čistého nebe. Zlo přichází zčistajasna. Jako zakopnutí, jako infarkt, jako autonehoda, jako pandemie.

Zlo přichází zčistajasna – ovšem, i na toho, kdo poctivě usiluje o dobré a všeho špatného se hledí vyvarovat. Vlastně bychom se měli spíš divit, když žijeme šťastně a už dlouho se nic zlého neděje. Kdykoli dojdeme v pořádku domů, můžeme děkovat Bohu. Zlo je součástí našeho života a nedokážeme ho vytěsnit.

„Viděl jsem Satana padajícího jako blesk z nebe“, říká Ježíš. Satan padá shůry, aby nás přepadával, napadal, uchvacoval. A má tak často navrch, mrcha jedna.

Jenže shůry, z toho nebe padá vlastně proto, poněvadž tam prohrál. Boží území se mu nepodařilo obsadit, v nebi se nechytá. Hospodin Bůh se nenechá Zlým určovat, nenechá si od něj do svých věcí mluvit ani našeptávat. Satan je v biblické tradici líčen jako žalobce, falešný svědek, našeptávač, pomlouvač, který vypouští polopравdy, aby někomu ublížil, aby nám to u Boha polepil. Satan dovede lidské příběhy interpretovat z té horší stránky. Nepřejícně. Na každého dokáže něco vytáhnout. Vychází ze skutečnosti. Nemůžete to popřít. Ale je v tom zlá vůle, nulové pochopení pro slabost, žádná naděje pro toho, koho si satan vezme do úst. Tak tohoto pomlouvače Hospodin Bůh vyhodil. Jeho andělé ho srazili z nebes. Tak to vidí Jan i Ježíš.

K čemu je nám tohle vidění? Co je nám platné nebeské vítězství? Neplýne z toho právě jen zjištění, že zlo má teď volnou ruku mezi námi na zemi? Že jsme jen lidé, vydáni všanc záludnému protivníkovi!? Satan představuje specifické zlo, které ničí vztahy. Had nahlodá základní důvěru mezi lidmi a Bohem a mezi lidmi navzájem v ráji. Dovede rozehrát to rozkladné. Když si vezmeme příběhy v evangeliu, tak nejen, že je někdo nemocný nebo posedlý, ale on je kvůli tomu ještě vyloučen ze společnosti, nesmí do chrámu, zkoumají hříchy jeho nebo jeho rodičů. To opravdu zlé jakoby bylo něco, co se na věci samy o sobě nedobré ještě nabalí, co je umocní, k bolesti přidá ještě trápení a zoufalství. Nestačí, že se lidi neshodnou a rozcházejí, ale ještě si k tomu musí něco ošklivého povědět. Ale i v situaci zcela nevinné, kdy je zdánlivě vše v pořádku, zažíváme, jak se to zlé drápkem uchytí, pomluvou rozklídí, hnílohou a plísni postupně prohnije a pokazí i to, co tak úplně špatné být nemuselo? Ovšem ani ne stoprocentně dobré, protože jsme jen lidé!

Ježíš však nepotvrzuje naši skepsi. Přináší jiný, svůj pohled. A nabízí ho k věření. Nabízí k víře toto: Satan prohrál v nebi – z toho si vezměte naději. Jakou?

Satan prohrál v nebi s Bohem. Hospodin Bůh na něho nedá. Nebude se na nás dívat jeho pokřiveným pohledem. Ježíš není naivní. Je si vědom toho, jakou moc to zlé má, na vlastní kůži to pocítí, zná i lidskou slabost, náš hřích, ale nepřiznává Zlému poslední slovo, poslední pravdu.

Ježíš sám je člověkem, který z moci Boží žije a Zlému odolává. Je prvním, prvorozeným, který Satana porazil i na zemi. Nebylo to snadné vítězství. Ježíš musel podstoupit zápas s pokušením – pokušením moci, pokušením zneužívat víry, musel krvavě zápasit v zahradě Getsemanské, zda vsuktuku přijme cestu kříže. A jenom jako ten, který se osvědčil v těchto pokušeních, dostává Ježíš moc od Boha, moc vysvobodit z moci Zlého, odpouštět, napravovat, uzdravovat. Kristova moc pochází z toho, že svou velkorysostí a milostí překlenuje a zaplňuje ty skulinky, kde by se mohl ten Zlý uchytit se svým rozkladným působením.

A tento Ježíš dává svým učedníkům podíl na své moci – oni vyrážejí do světa a vracejí se plni nadšení nad tím, jak Ježíšovo jméno zabírá: i démoni, zlí duchové před ním ustupují! Ježíšovo jméno je perfektní věc!

A tu je Ježíš až nepochopitelně zchládí: „neradujte se, že se vám poddávají duchové, ale raději se radujte, že jména vaše jsou zapsána v nebesích.“ Divná reakce. Proč to říká? Jak to myslí?

To, do čeho se nyní ve jménu Ježíše Krista pouštíte, jsou jen dílčí boje s tím Zlým. Ve jménu Ježíšově, v jeho Duchu budete vítězit – i nad věcmi, které se vám teď zdají nepřekonatelé. Třeba i zatvrdlé srdce roztaje, lenoch z lenošky povstane, sobec se začne dělit, zbabělec vykřikne slovo pravdy, zastane se neprávem osočovaného, nemocný malomyslností ducha bude opět pevný v naději. Najde se místo pro osiřelé děti uprchlíků. A rozvazené rodiny, rozhádané sbory, rozdělená společnost se dají opět dohromady. Věřte, že se to může stát. V Ježíšově jménu, v jeho Duchu budete takto vítězit – smíte se tím povzbuzovat, ale nepřeceňujte svá vítězství. Přijdou i porážky, zase se bude zdát, že se všechno obrací ke zlému. Nenechte se tím zmást. Podstatné je, že vaše jména jsou zapsána v nebesích – co to asi znamená? Že na vás Bůh pamatuje. Máte svůj život zachován u Toho, před nímž Satan dohrál. I kdybyste tady tisíckrát prohráli. I kdybyste tady tisíckrát vyhráli.

Bůh nás vidí Kristovými očima – a to je víc než naše výhry a prohry. Moje víra nestojí na tom, nakolik se mi daří v síle Kristově zahánět vládu temnoty, ani nepadá s mými selháními. Nepyšni se vítězstvími víry, ale raduj se z toho, že patříš Bohu – že můžeš být svoboděn od ustaranosti, jak dopadnou tvoje zápasy. Máš dokonce svobodu leccaké dílčí souboje prohrávat.

Kristus zve k životní odvaze: můžeš vést svůj životní zápas proti Zlému se vši vážností, vším úsilím a poctivostí – ale nejsi na svém vítězení závislý. Nemusíš vždycky a až do konce vítězit. Nemusíš se tím pyšnit. A když prohráváš, nemusíš se hroutit, ale smíš znovu povstat silou Toho, který si nás zamiloval.

Pane Bože, odpusť, když si tak strašně zakládáme na tom, co se nám podařilo a jak jsme dobří. A odpusť, když pro svoje selhání tvoje evangelium hned zavrhuje jako slabé a neúčinné. Pane, zachovej nás ve svém Duchu, napomínej i povzbuzuj. Amen.

Píseň 667 *Vítězi k poctě zpívejme*

Ohlášky + Sbírka

Přímluvná modlitba:

- Za ty, jimž se lepší smůla na paty, dopadají na ně životní rány jedna za druhou, zažívají nespravedlnost, nemají oporu blízkých, schází jim víra
- Za ty, kdo jsou vyloučeni ze společnosti, odepsáni, zatraceni, kdo zažívají pohrdání nebo lhostejnost
- Za nemocné, za vězněné, za stigmatizované, za ty, kdo bojují se závislostmi (a za jejich blízké)
- Za ty, kdo jsou ohroženi na životě v zemích, kde se válčí, kde jsou pronásledováni a postihováni pro své náboženství, pro své názory, pro svůj původ,
- Za tento zkoušený a vystrašený svět, který nepřestává být tvým stvořením...

+ Otčenáš

Píseň (Svítá) 179 *Málo mám*

Poslání: Žd 4,12-16

Požehnání

Píseň 636 *Z tvé ruky, Pane můj*